

ပျဉ်းယားယား

အေးတူသိုက်
ပန်းနုရောင်နှင်းဆီမွေ့ယာ

"နှင်းဆီမွေ့ရာ . . ."

နှင်းဆီတစ်ခင်း

ပန်းတစ်ခြင်းနှင့်

ချစ်သူစုံရာ . . .

ကမ္ဘာလောက

သာမောပျော်စေ

ရည်ရွယ်လေ၍

ကိုယ်ငွေ့ထင်ယောင်

မောင်ဖန်ဆင်းမည်

နှင်းဆီမွေ့ရာ . . .

"အင်္ဂါ . . ."

ရင်ဖွင့်လွှာ (၁)

ကျွန်မ၌ မွေးနေ့ဟူ၍ မရှိခဲ့ပါ . . .

ကျွန်မ၌ အိမ်ရာဟူ၍ မရှိခဲ့ပါ . . .

ကျွန်မ၌ မိသားစုဟူ၍ မရှိခဲ့ပါ . . .

ကျွန်မ၌ ချစ်သူဟူ၍ မရှိခဲ့ပါ . . .

ကျွန်မ၌ ပိုင်ဆိုင်မှုဟူ၍ မရှိခဲ့ပါ . . .

သို့သော် . . .

ကျွန်မသည် တစ်ခုသောနေ့တစ်နေ့တွင် . . .

ကျွန်မ မချစ်သော လူတစ်ယောက်ကို

လက်ထပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး . . . အိမ်ရာတစ်ခုကို

အပိုင်ရရှိတော့မည်ဖြစ်သည် . . . ။

ထိုအိမ်ကလေးကို . . . အလှပဆုံးဖြစ်အောင်

အလှဆင်တီထွင်ဖန်ဆင်းခဲ့သူမှာ . . .

ကျွန်မ အလွန်တစ်ရာ ချစ်မြတ်နိုးမိသော

လူငယ်လေးတစ်ယောက်ဖြစ်သည် . . . ။

"ခင်မင်းခ"

ရင်ဖွင့်လွှာ (၂)

. . . အိမ်ကလေးတစ်လုံး လှပသက်ဝင်၍ အနုပညာမြောက်အောင် ဖန်တီးတီထွင်ရသော အလုပ်သည် . . . ကျွန်တော့်ရဲ့ တာဝန်ဖြစ်ပါသည် .

. . ။

ကျွန်တော် ဖန်တီးပြင်ဆင်လိုက်သော အိမ်ကလေးတစ်လုံး လက်ရာ

မြောက်ကာ . . . လှပဆန်းကြယ်ခဲ့ပြီဆိုရင် . . . ကျွန်တော်ရရှိသော ခံစားမှုမှာ ဘာနဲ့ မှ နှိုင်းမရလောက်အောင် နက်ရှိုင်းလေးနက်သော ပီတိသာ ဖြစ်၏ . . .။

. . . အိမ်ကလေး တစ်အိမ် . . .

. . . ကျွန်တော် ချစ်မြတ်နိုးတန်ဖိုးထားမိသော

မိန်းကလေးတစ်ယောက် . . .

. . . ပြီးတော့ လှပသောပန်းများ . . .

. . . ထူးဆန်းလျှို့ဝှက်သော ခံစားချက်များ

. . . လက်ရာမြောက်သော အနုပညာဖန်တီးမှုများ

. . . ပျော်ရွှင်လွမ်းမောဖွယ် အိပ်မက်များ

ထိုအရာများ နှင့် ဆုံတွေ့ခဲ့ရပြီးသည့်နောက်တွင် ကျွန်တော့်ရဲ့ အတတ်ပညာတစ်ခုသည်

အလွန်လှပနက်နဲသော လက်စားခြေခြင်းအဖြစ်သို့ ကူးပြောင်းသွားခဲ့တော့သည် . . .။

"အဂ္ဂါ . . ."

ရင်ခုန်ခြင်းရဲ့ အစ

အခန်း (၁)

ပြင်သစ်တွင် အနေကြာခဲ့သော လူတစ်ယောက်အဖို့ ... ပါရီရဲ့ လှပခမ်းနားသော အနုပညာမြောက်မှု များ စွာကို သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီး .. ပြင်ဦးလွင်ဆိုသော ကိုယ့်မွေးရပ်မြေမှာ ပြန်လည်အခြေချသောအခါ ... ခံစားချက်ချင်းက လုံးဝမတူတော့ပါ ...။

ပါရီတွင် အိမ်တွင်းအလှပြင်ဆင်မှု ဒီပလိုမာ တစ်ခုယူပြီး အိမ်တစ်လုံး အနုပညာလက်ရာမြောက်အောင် ဘယ်လိုတီထွင် ဖန်တီးရမလဲဆိုတဲ့ အတတ်ပညာများကို ကျွန်တော့်စိတ်တိုင်းကျ သင်ယူခဲ့ခြင်းသည် ... ဘဝတွင် သိပ်ချစ်မြတ်နိုးရမည့် မိန်းမတစ်ယောက် နှင့် ဆုံစည်းဖို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည် ... ဟု ကျွန်တော် ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးမိခဲ့ပါ ...။

ကျွန်တော်သည် အနုပညာမှန်သမျှကို ချစ်ခင်၍ အလေးအနက်ထားသည် ...။ မိန်းမတိုင်းသည် ... အနုပညာတစ်မျိုးဖြစ်တာသေချာသော်လည်း ... ကျွန်တော့် ဘဝတစ်ခုလုံးကို လွှမ်းမိုးသွားရလောက်အောင် ချစ်ခင်လေးနက်ရမည့် မိန်းမမျိုး ပါရီလို အနုပညာ မြို့တော်တွင် တောင် ကျွန်တော် မတွေ့ခဲ့ချေ ...။

ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကျွန်တော်အချစ်ဆုံးမှာ ပါရီမြို့ဖြစ်ပြီး ... မြန်မာနိုင်ငံတွင် ကျွန်တော်အချစ်ဆုံးမှာ ပြင်ဦးလွင်မြို့ဖြစ်သည် ...။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ ... ပန်းများကို ကျွန်တော် အလွန်မြတ်နိုးတတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည် ...။

ပြင်ဦးလွင်တွင် အခြေချတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်တွင် ကျွန်

တော်လုပ်ခဲ့ခြင်းမှာ ... အလုပ်နှစ်မျိုးတည်းသာဖြစ်သည်။ ။

အလုပ်တစ်လုပ်မှာ ... အိမ်အလှပြင်ဆင်သော အေးဂျင့်တစ်ခုကို လှပကျစ်လျစ်သော ... ဆန်းကြယ်၍ လူစိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖြစ်သော ... ရုံးခန်းကလေးတစ်ခုဖြင့် စတင်ဖွင့်လှစ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည် ...။ ကျွန်တော့်ရုံးခန်းကလေးကို မြင်သူတိုင်းက ... အံ့သြဘနန်း ချီးမွမ်းနှစ်ခြိုက်ကြသည် ...။

ဒုတိယအလုပ်တစ်လုပ်မှာ ... ပန်းစိုက်ခင်းကြီးတစ်ခုကို အမြတ်တနိုးဝယ်ယူပြီး ဆက်လက်ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်သည် ...။ ကျွန်တော့် ပန်းစိုက်ခင်းထဲတွင် ရှိသော ပန်းအများစုမှာ ... သစ္စာပန်းရောင်စုံ ... ဂန္ဓမာ အဖြူအဝါများ နှင့် မေမြို့ပန်းများ ဖြစ်သည် ...။

သို့သော် ကျွန်တော် အချစ်ဆုံးပန်းမှာ နှင်းဆီပန်းများ ဖြစ်သည် ...။ လှပသော နှင်းဆီပန်းနုရောင် အနီရဲရဲ ... အဝါ ... အဖြူ ... စသဖြင့် အရောင် စုံစုံလင်လင်ကို ကျွန်တော် စိတ်တိုင်းကျ မျိုးစပ်ပြုစုစိုက်ပျိုးခဲ့သေးသည် ...။

ပန်းတွေကို စိုက်ရုံတင် မကသေး ...။ ပါရီမှ သယ်ယူလာသည့် ... Camations ...။ Forget - me - not ... သစ်ခွမျိုးစုံ စသည့် ပန်းခြောက်လှလှများ လည်း များစွာ ရှိသေးသည် ...။ ကျွန်တော့်အိမ်ကလေးသည် ... ရောက်လာသူတိုင်းကို စိတ်ချမ်းသာ ကြည်နူးခြင်းပေးနိုင်စွမ်းသည့် အနုပညာဂေဟာကလေးဖြစ်သည်။ ။ ကျွန်တော်က ... "Romantic" ဟု အမည်ပေးထားသည်။ ။ ထိုအိမ်ကလေးကို ပါရီမှ ပြန်ရောက်ပြီးမှ စိတ်တိုင်းကျ ပြုပြင်တီထွင်ခဲ့တာဖြစ်သည် ...။

ကျွန်တော်တစ်ယောက်တည်းသာ အိမ်ခွဲနေခဲ့ပြီး ... ကျွန်တော့်မိဘညီအစ်ကို မောင်နှမများ စွာကတော့ ကြီးမားကျယ်ဝန်းသည့် အိမ်ကြီး

တစ်လုံးထဲတွင် ... တစ်ပြုံတစ်မကြီး စုပေါင်းနေထိုင်ကြသည် ...။ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက်နေလာခဲ့သော ရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုလို ခမ်းနားထည်ဝါသည့် ... ခြံကျယ်ကျယ် အိမ်ကျယ်ကျယ်ကြီးထက် ... ကျွန်တော့် စိတ်တိုင်းကျ အလှဆင် ဖန်ဆင်းထားသော ကျွန်တော့်ကိုယ်ပိုင် Romantic အိမ်ကလေးကိုသာ အလွန်မက်မော မြတ်နိုးမိပါသည် ...။

ပြင်ဦးလွင်တွင် ... ကျွန်တော် အလှဆင်ပေးခဲ့သော အိမ်အရေအတွက်မှာ ... ခြောက်အိမ်သာရှိသေးသည် ...။ အားလုံးသော အိမ်ရှင်တို့က ကျွန်တော့် အနုပညာကို နှစ်သက်သဘောကျကြပါသည် ။ ကျွန်တော်ကလည်း လိုလေးသေးမရှိအောင် ဖန်တီးပြင်ဆင် ပေးခဲ့သည် ။

ခုနစ်အိမ်မြောက် လက်ခံရသောနေ့တွင် ... ထိုအိမ်ကလေးသည် ... ကျွန်တော့်ဘဝကို ချိုးကွေ့ပြောင်းလဲစေမည်မှန်း ကျွန်တော် ကြိုသိခွင့်ရခဲ့လျှင် ထိုအိမ်ကလေးကို အလှပြင်ဆင် ဖွဲ့စည်းပေးဖို့ တာဝန်ကို ကျွန်တော် ယူခဲ့မည်မဟုတ်ပါ ...။

ထိုနေ့က ... ကျွန်တော့်ရဲ့ Romantic အိမ်ကလေးဆီသို့ ... လူတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး ...

"ကျွန်တော် အိမ်တစ်လုံးကို စိတ်တိုင်းကျ အလှပြင်ဆင်ချင်တယ်ဗျာ ...၊ ပြင်ဦးလွင်မှာ တော့ ... Decoration agency ဆိုလို့ ခင်ဗျားနာမည် အကြီးဆုံး ... ခင်ဗျားလက်ရာတွေ ကျွန်တော်ကြိုက်တယ် ကျွန်တော့်အိမ်ကလေးကို တကယ့် Romantic ဖြစ်အောင် ခင်ဗျားလုပ်ပေးပါဦး ..."

"စိတ်ချပါ ... ကျွန်တော် ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်အနေအထားကို တစ်ချက်လိုက်ကြည့်လို့ ရမလားဗျာ ..."

"ရပါတယ် ... အိမ်ကတော့ အမေရိကန်စတိုင်လ်ပဲ ... တော်တော်အိုဟောင်းနေပြီ ... ကျွန်တော် ပြန်ဝယ်လိုက်တာ မကြာသေးဘူးဗျာ ... ဒါ

ပေမဲ့အဲဒီအိမ်က လူကိုမနေတာ ... ကြာလှပြီ ... အိမ်ပိုင်ရှင်တွေက ရန်ကုန်က ... ဒီမှာ က နွေရာသီအပန်းလာဖြေရုံလောက်သာလာတာ ... အိမ်ဆောက်ထားတဲ့ ပုံစံက သိပ်လှတယ် ... ဟိုးရှေးခေတ်က အိမ်မျိုးပေါ့ ... တော်တော်တော့ ပြင်ဆင်ယူရမယ် ...

ခင်ဗျားစိတ်ကြိုက်ပေါ့ဗျာ ... ကြိုက်သလိုပြင်ပါ ... အချိန်ဘယ်လောက်ယူမလဲ ..."

"အဲဒါက အိမ်အနေအထားပေါ်ကြည့်ပြီးမှ ကျွန်တော် ပြောလို့ ရမယ် ... လိုက်ကြည့်မယ်လေ ..."

"အင်း ... သုံးလေးလတော့ အချိန်ရပါတယ်ဗျာ အဲဒီအချိန်အတွင်းတော့ ပြီအောင်လုပ်ပေးပါ ... ကျွန်တော်က မကြာခင်လက်ထပ်တော့မှာ ဗျ ... လက်ထပ်ပြီးရင် ကျွန်တော်တို့ ဒီအိမ်မှာ ပဲနေကြမှာ အိမ်ရဲ့ ဒီဇိုင်းနဲ့ စိတ်ကြိုက်ကိုတော့ ... ကျွန်တော့် အမျိုးသမီး စိတ်ကြိုက်ပေါ့ဗျာ ... သူကြိုက်တာ သူဖြစ်ချင်တာတွေအားလုံး ... သူနဲ့ ဆွေးနွေးညှိနှိုင်းပြီး လုပ်ပေးပါ ... သူလိုချင်တာအားလုံးပေါ့လေ ..."

ထိုလူ၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝမ်းမြောက်ကျေနပ်ရိပ်များ ... အလွန်အမင်း ဖုံးလွှမ်းနေသည် ...။ သူ့အမျိုးသမီးစိတ်ကြိုက်လုပ်ပါ ... ဟု ပြောနေသောအချိန်တလျှောက်တွင် ... သူ့မျက်နှာပေါ်၌ ပေါ်လာသည် မှာ သူ့အမျိုးသမီးကို သူ ဘယ်လောက်ခုံမင် ငြိတွယ်မြတ်နိုးနေကြောင်း ထင်ရှားသော အရိပ်များ ဖြစ်သည် ...။

"ရပါတယ်ဗျာ ... ကျွန်တော် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်"

"ကျွန်တော်ကတော့ အလုပ်သိပ်များ တယ် ... ရန်ကုန်မှာ နေတာဆိုတော့ ပြင်ဦးလွင်နဲ့ ရန်ကုန်ကို ကူးချည်သန်းချည်လုပ်နေရမှာ ... ကျွန်

တော်မရှိလဲ ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးဆီမှာ ခင်ဗျားလိုအပ်တာတွေ တောင်း
ယူလို့ ရပါတယ် ... သူက ပြင်ဦးလွင်မှာ ပဲနေတာ ... ဒီအိမ်ကလဲ သူ့အ
တွက်ပဲ ဝယ်လိုက်ရတာ ... တကယ်တော့ ကျွန်တော့်လို စီးပွားရေးသ
မားတစ်ယောက် အဖို့ တော့ ပြင်ဦးလွင်လို စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်မြို့
တော်က အနားယူအပန်းဖြေဖို့ သက်သက်ပဲကောင်းတာဗျ ... အမျိုးသ
မီးက ပြင်ဦးလွင်ဇာတိဆိုတော့လဲ ... မိန်းမချောကလေးကို အလိုလိုက်
ရတာပေါ့လေ ... သူက တကယ့်အနုပညာသမား ... ဒီမြို့က တစ်ဖဝါးမ
ခွာဘူး ... နောက်တော့ ခင်ဗျားတွေ့ပါလိမ့်မယ် ... အဲဒါဆိုဗျာ ... မနက်
ဖြန် ခင်ဗျား ကျွန်တော့်အိမ်ကလေးကို လာကြည့်နိုင်မလား ... အိမ်လိပ်
စာရေးပေးခဲ့မယ် ... တစ်ဆိတ် မနက်ကိုးနာရီအတိအကျရင် ဖြစ်မလား ...
"

"ဖြစ်ပါတယ် ... ကျွန်တော်လာခဲ့ပါ့မယ် ..."

"ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးပါ တစ်ခါတည်းခေါ်ထားပေးမယ်လေ ...
သူဖြစ်ချင်တာလေးတွေ ပြောပြရင် ခင်ဗျားလုပ်ပေးဖို့ ပါ ... သူ့စိတ်ကြို
က်ပေါ့ဗျာ ... သူ့စိတ်တိုင်းကျသလိုပေါ့ ..."

"အိုကေ ... ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် ကတိပေးပါတယ်
..."

"ဒါဆိုရင် ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စနဲ့ အချိန်ကာလအပိုင်းအခြားကိစ္စကို
တော့ အိမ်အနေအထားကိုကြည့်ပြီးမှ ပဲ ခင်ဗျားပြောမယ်ပေါ့ ... ဟုတ်
လား ..."

"ဟုတ်တယ် ... မနက်ဖြန် အလုပ်ကိစ္စဆက်မယ်လေ ... ကျွန်တော်
လာခဲ့မယ် ..."

"အိုကေ ... ကျွန်တော်သွားမယ် ..."

"ကံကောင်းပါစေဗျာ ..."

ကျွန်တော်က လူတစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်တိုင်း ဆုတောင်းပေးနေ
ကျ ကံကောင်းပါစေဗျာ ... ဆိုတဲ့ စကားကို သာမန်အတိုင်း ရေရွတ်ခဲ့မိ
သည် ...။ သူ့အတွက် ကံကောင်းခြင်းသည် ကျွန်တော့်အတွက် ကံဆိုးခြ
င်းဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မတွေးမိခဲ့သေးပါ ...။ အရာရာသည်
အစစအဆင်ပြေလှပမြဲဖြစ်သည် ...။

အခန်း (၂)

သုံးလနှင့်လေးလဆိုသော ကာလအပိုင်းအခြားတွင် ... ကျွန်တော်
သည် ထိုအိမ်ကလေးကို လှပကျစ်လျစ်စွာ အနုစိတ်ပြင်ရမည်ဖြစ်ပြီး ...
ကျွန်တော့်ဘဝကိုလည်း အသစ်တစ်ဖန်
ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းပြင်ဆင်ရမည်ဖြစ်သည် ...။

အိမ်ကလေး၏ ဆေးအရောင်ကို ... သူမ ပြောခဲ့တဲ့ အတိုင်း အနုထ
ည့်သုံးရမည့်နေရာတွင် ဆင်စွယ်နှစ်ရောင်ကလေးသုံးပြီး ... အရင့်သုံးရ
မည့်နေရာတွင် ချောကလက်ဖျော့ရောင်ကို သုံးပေးခဲ့သည် ...။

သူမသည် ... ပြောတဲ့ အတိုင်း ... တစ်နေ့တစ်ကြိမ် မှန်မှန်ရောက်
လာသည် ...။ သူမနှင့်အတူ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ကိုရန်နိုင်ပါလာတတ်ပြီး
... တစ်ခါတစ်ရံတော့ သူမ၏ သူငယ်ချင်း ပါလာတတ်သည် ...။

ကျွန်တော်သည် ... သူမကို မချစ်မိအောင် ဘယ်လိုမှ မထိန်းချုပ်နိုင်
ဘဲ ... တစ်နေ့တစ်မျိုး တိုးတိုးပြီးသာ ချစ်မြတ်နိုးလာခဲ့သည် ...။ တစ်ခါ
တစ်ရံတွင် ကျွန်တော်နှင့် သူမသည် အိမ်အလှဆင်မှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး
ဆွေးနွေးဖြစ်ကြသည် ...။ သူမက လိုချင်တာတွေ ... သူမ နှစ်သက်တာ
တွေကို ပြောပြတတ်သည် ...။ များ သောအားဖြင့်က ကျွန်တော်နှင့်သူမ
အကြိုက်ချင်းထပ်တူ ကျနေတတ်ပါသည် ...။

တစ်နေ့တော့ ကျွန်တော်က သူမကို မေးခဲ့သည် ...။

"ပန်းတွေထဲမှာ ခင်ဗျား ဘယ်ပန်းကို အကြိုက်ဆုံးလဲဟင် ..."

"နှင်းဆီပန်း ..."

သူမက မဆိုင်းမတွ အဖြေပေးသည် ...။ ကျွန်တော် လန့်သွားသည် ...။

"သေတော့မှာ ပဲ ... ခင်ဗျားနဲ့ ကျွန်တော် အကြိုက်ချင်းသိပ်တူတာပဲ ဗျာ ... ကျွန်တော်လဲ နှင်းဆီပန်းဆို မြင်တာနဲ့ ရင်ခုန်တယ် ... ပန်းနုသွေးကလေးကို ကျွန်တော် ပိုချစ်တယ် ..."

"ကျွန်မရောပဲ ပန်းနုသွေးကလေးမှ ..."

"ကျွန်တော် သိပ်ကြိုက်လွန်းလို့ နှင်းဆီတစ်ခင်းတော့ ပျိုးထားတယ် ... အရောင်စုံပဲ ... ဒါပေမဲ့ ပန်းနုရောင် ပိုများ တာပေါ့ဗျာ ..."

"တစ်နေ့လောက် ကျွန်မ လိုက်ကြည့်လို့ မရဘူးလား ဟင် ... နှင်းဆီ ခင်းကို ကျွန်မ ပိုကြိုက်တယ်"

"ကျွန်တော် တစ်နေ့ ခေါ်သွားပါ့မယ် ..."

ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက် သိပ်မရင်းနှီးခင်းမှာ တင် အဖြစ်အပျက် တစ်ခုသည် ... လသာဆောင်တစ်ခုမှာ ရောက်ရှိနေသော ကျွန်တော်နှင့် ... လသာဆောင်တွင် ကျွန်တော်ရှိနေမှန်းမသိသော သူမနှင့် သူမ၏ သူ ငယ်ချင်းသည် ထိုအခန်းကလေးထဲရောက်ရှိ လာပြီး ... အမှတ်တမဲ့ ပြောခဲ့ကြသောစကားများကြောင့် ... ဖြစ်ပျက်ခဲ့ပါသည် ။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကြောင့် ... ကျွန်တော်နှလုံးသားများ ပြုတ်ကျသွား သလို ခံစားလိုက်ရသည် ...။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်သည် ... လသာဆောင်ကလေးတွင် ဘာပန်း

အိုးကလေးတွေ ထားရင်ကောင်းမလဲဟု ငြိမ်သက်စွာ
စဉ်းစားနေခဲ့ချိန်ဖြစ်သည် ...။

ရုတ်တရက် ကျွန်တော်ကြားလိုက်ရသောအသံမှာ ငိုသံတစ်ခုဖြစ်သည် ...။ မိန်ကလေးတစ်ယောက်၏ ငိုသံ ဖြစ်၏။ ပို၍ သေချာသည် မှာ ... ကျွန်တော်သိပ်ချစ်သော မိန်ကလေး၏ သည်းထန်စွာ ရှိုက်ငင်သော ငိုသံဖြစ်လေသည် ...။ သူမ၏ ငိုသံကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ထိခိုက်သွားပြီး ... အကွယ်ကလေးတွင် ရုတ်တရက် ထိုင်ချလိုက်မိသည် ...။ သူမကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထွေးပွေ့ယုယကာ ချောမြူချင်ပါသော်လည်း ... ထိုအဖြစ်ကို ကျွန်တော် အိပ်မက်တောင် မက်ခွင့်ရလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ ...။

"ခင်မင်းခရယ် ... မငိုပါနဲ့ ဟယ် ... နင်ငိုတော့ ငါပါ... ငိုချင် လာပြီ ... စိတ်ညစ်ပါတယ် ... မငိုနဲ့ နော် ... တိတ် ... တိတ် ... မငိုနဲ့ ဟာ ငါ ရင်ထဲမကောင်းဘူး ခင်မင်းခ ..."

"သိပ်ဝမ်းနည်းလာလို့ ပါဟယ် ... မျိုသိပ်ထားလို့ မရတော့ဘူး ... ငါ သူ့ကို မချစ်ဘူး ... သူ့ကို ဘယ်လိုမှ ချစ်လို့ မရဘူး ... ငါမချစ်တဲ့ လူကို ငါ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လက်ထပ်ရမလဲ ... စပယ် ... ပြောပါဦး ... ငါမချစ်ဘူး ... မချစ်ဘူး ..."

သူမ၏ ရှိုက်ငင်သံသည် ... ပို၍ ပြင်းထန်လာသည် ...။ ကျွန်တော် စိတ်ထိခိုက်စွာ အံ့ကြိတ်ထားမိသည် ...။

"ငါ ... သူ့ကို မချစ်ဘူးဟယ် ... အဲဒါ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ... ငါ ထပ်တလဲလဲ ပြောနေမိမှာ ပဲ ... သူ့ကို မချစ်ဘူး ... မချစ်ဘူး ..."

ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်တောင် မထိန်းချုပ်နိုင်တော့ချေ ...။ ကျွန်တော့်မျက်လုံးအိမ်ထဲ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံလာခဲ့သည် ။ ကျွန်တော့်ချစ်

သူကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုနည်းနှင့် ကယ်တင်နိုင်ပါ့မလဲ ...။ အချစ်ဖြင့် သာ သူမကို ကယ်တင်နိုင်လိမ့်မည် ...။

"ငါ သိပါတယ် ... သူ့ကို နင် ဘယ်တော့မှ ချစ်လို့ မရတာ ငါသိပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ နင်မှ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘဲ ... အဲဒါကို စိတ်ဆင်းရဲခံပြီး နင် ဘာဖြစ်လို့ ငိုနေမလဲဟယ် ...

နင်လက်ထပ်ဖို့ လေးလလောက်ပဲလိုတော့တယ် ခင်မင်းခ ... အဲဒီအတွက် နင် ငိုနေလို့ လဲ ဘာမှ ထူးခြားပြီး ဖြစ်မလာနိုင်တော့ဘူး ... ဘာမှ လဲ ပြောင်းလဲလာစရာမရှိတော့ဘူး ... နင့်ကိုလဲ ဘယ်သူမှ မကယ်တင်နိုင်တော့ဘူး ... နင့် အကြောင်းတွေ အစအဆုံးသိတဲ့ ငါတောင်မှ နင့်ကို မကယ်တင်နိုင်တော့ဘူး ..."

"တွေ့လိုက်တိုင်း ငါ သိပ်ငိုချင်တာပဲ ... စပယ် ကိုယ်ချစ်လို့ မရတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လက်ထပ်ပြီး သူနဲ့ တစ်သက်လုံးပေါင်းသင်းသွားရမယ့်ကိစ္စက သိပ်ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းတဲ့ ကိစ္စပဲ ... ဒီအိမ်ကလေးကို ငါ သိပ်ချစ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ သူ့ကို ငါ မချစ်ဘူး ..."

သူမက ငိုသံကလေးဖြင့် ဆက်ပြောနေခဲ့သည် ။ ကျွန်တော် ပိုငိုချင်လာသည် ...။ ကျွန်တော်က ထိခိုက်ခံစားလွယ်သော အနုပညာသမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။ ပြီးတော့ ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဘယ်တော့မှ ရှိမလာနိုင်သည့် ချစ်သူတစ်ယောက်ကို ... သိပ်ချစ်တတ်သော ယောက်ျားတစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည် ...။

"နင်သိတယ်နော် ... ငါ့မှာ ဘယ်တုန်းကမှ အိမ်တစ်လုံး ပိုင်ဆိုင်မှုဆိုတာ မရှိခဲ့ဘူး ... ချစ်ရမယ့်ချစ်သူဆိုတာလဲ မရှိခဲ့ဘူး ... ဒါပေမဲ့ငါ မချစ်တဲ့ လူကိုယူပြီး ... အိမ်တစ်လုံးပိုင်ဆိုင်ခွင့်ကို ငါလက်ခံခဲ့ရတယ် ... သိပ်ဆိုးတဲ့ အဖြစ်ပဲနော် ..."

"ထပ်မံနဲ့ တော့နော် ... နင့်မျက်လုံးတွေ ရောင်ကိုင်းလာလိမ့်မယ် ... လာ ... အောက်ဆင်းကြစို့ ... ကိုယ့်အတွင်းရေးကိစ္စတွေ တခြားလူ သိသွားတော့ မကောင်းဘူး ... လာ လာ ..."

"ငါ့ပါးပေါ်မှာ မျက်ရည်တွေရှိသေးလားဟင် ... "

"မရှိတော့ဘူး ... ငါသုတ်ပေးထားပြီးပြီပဲ ... လာ လာ ... နင် ငိုချင် စိတ်ပျောက်သွားအောင် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ စကားပြောနေလိုက် ... ကိုအဂ္ဂါနဲ့ ဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ... လာ ... လာ ..."

သူမတို့ နှစ်ယောက် အခန်းထဲမှ ထွက်သွားကြသည့်တိုင် ... ကျွန်တော် ခေါင်းငိုက်စိုက်ချကာ ဆက်ထိုင်နေမိသည်။ ။ ကျွန်တော့်အသည်းနှလုံးသည် လည်ချောင်းဝတွင် လာရောက်တစ်ဆို့နေသလို ခံစားရသည် ...။

ကျွန်တော့်ချစ်သူကို ... သူ မချစ်သောလူကို လက်ထပ်ရမည်ဖြစ်ပြီး ... ဒီအိမ်ကလေးတွင် အသက်ထက်ဆုံး နေထိုင်သွားရတော့မည်ဖြစ်ပြီး ... ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော့်ချစ်သူ နေထိုင်ရမည့်အိမ်ကလေးကို ဆန်းကြယ်လှပ အသက်ဝင်အောင် အလှဆင်ဖန်ဆင်းပေးရမည် ဖြစ်သည် ...။

ကျွန်တော့်ရင်ထဲတွင် အကြီးအကျယ် ဟာကျသွားခဲ့တော့သည် ...။

ကျွန်မသက်တမ်းတလျှောက်တွင် ... တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မပေါ်ပေါက်ဘူးသော အဖြစ်အပျက်ဆန်းတစ်ခုသည် ... တစ်ခုသော မနက်ခင်းတွင်

တံခါးဘဲလ်တီးသံနှင့်အတူ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည် ...။ ကျွန်မ နောင်တွင် နေရမည့် အိမ်ကလေးသည် ... အခုမှ အလှဆင်ပြင်ဆင်ဆဲပဲဖြစ်ရာ ... ထိုအိမ်ကလေးဆီသို့ တစ်နေ့တစ်ခေါက် ကျွန်မ ရောက်နေကျဖြစ်သည် ...။ အလုပ်သမားများ သူတို့ ဘာသာ ရှုပ်ထွေးနေချိန်တွင် ... ကျွန်မက Decorator ကိုအဂ္ဂါနှင့် ကျွန်မ လိုချင်သော ပုံစံအနေအထားများကို ပြောလေ့ရှိသည် ...။ ထိုအချိန်တွင် တံခါးဘဲလ်သံမြည်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် ...။

"နေနေ ... ကျွန်မ သွားဖွင့်လိုက်မယ် ..."

ကျွန်မက တံခါးကို သွားဆွဲဖွင့်လိုက်သည် ။ တံခါးဝတွင် အံ့ဩစရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ကျွန်မကို အသင့်စောင့်ကြိုနေခဲ့တော့တာဖြစ်သည် ...။

"မခင်မင်းခအတွက် ပန်းတွေနဲ့ ကတ်ပါခင်ဗျာ ..."

"ဘုရားရေ ... ကျွန်မအတွက် ..."

ပန်းအိုးအကြည် ခပ်လှလှရှည်ရှည်ထဲတွင် ပန်းနုသွေးရောင် နှင့်ဆီပန်းများ လှပမြောက်မြားစွာရှိနေသည် ...။ ကျွန်မ တအံ့တဩဖြစ်သွားသည် ...။

"သိပ်လှတာပဲ ... နှင်းဆီပန်းတွေ ... ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူက ပို့ခိုင်းတာလဲဟင် ..."

"အဲဒါတော့ ကျွန်တော် မသိပါဘူးခင်ဗျာ ... အမည်မဖော်လိုတဲ့ လူတစ်ယောက်က ခင်ဗျားနာမည်နဲ့ ဒီအိမ်ကို လာပို့ခိုင်းလို့ ပါ ... ခင်ဗျားလက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ကလေးထိုးပေးပါခင်ဗျာ ... ကျွန်တော်က ပန်းဆိုင်က အလုပ်သမားတစ်ယောက်ပါ ... ကျွန်တော့်မှာ ဘာမှ ပြောပို

ငွေခွဲမရှိပါဘူး အဲဒီအတွက် ကျွန်တော့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ... မမ"

"အို ... ရပါတယ် ... ကျွန်မ လက်မှတ်ထိုး ယူထားလိုက်ပါ့မယ် ...
ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ကျွန်မက လက်ခံရရှိကြောင်း လက်မှတ်ထိုးယူလိုက်ကာ ... အကြံ
ညှဉ်ရောင် ဖန်ပန်းအိုးကြီးကို ပွေ့ပိုက်ယူလိုက်သည် ...။ ကတ်ကလေးကို
ကမန်းကတန်း ဖွင့်ကြည့်လိုက်သော်လည်း ကတ်တွင် ဘာမှ ရေးမထား
ပါ။

"ဘယ်သူပါလိမ့် ..."

ကျွန်မသည် ... ပဟေဠိကြီးစွာဖြင့် ... တံခါးကို ပြန်ပိတ်လိုက်ကာ
... ပန်းတွေဝေဝေဆာဆာ လှလှပပရှိသော ပန်းအိုးကြီးကိုပိုက်လျက် ...
ကိုအဂ္ဂါကို ရှက်ကိုးရှက်ကန်းတစ်ချက် ရယ်လိုက်ကာ ...

"အဟင်း ... ဘယ်သူလဲ မသိပါဘူးရှင် ... ကျွန်မဆီကို ပန်းတွေပို့
ပေးလိုက်တယ် ... ကတ်ထဲမှာ ဘာမှ လဲရေးမထားဘူး ...

ဪ ... ကိုရန်နိုင်ပို့ပေးတာလဲဖြစ်နိုင်တာပဲ ..."

"သိပ်လှတဲ့ ပန်းတွေပဲနော် ... ခင်ဗျားသိပ်ကြိုက်တဲ့ ပန်းသွေးရောင်
နှင်းဆီတွေဆိုတော့ ... သိပ်ကောင်းတာပေါ့ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ... ဒါပေမဲ့ ... ပို့ပေးတဲ့ သူ ဘယ်သူဆိုတာတော့ ကျွန်မ စုံ
စမ်းရဦးမယ် ... ကိုရန်နိုင်ကလဲ ဒီလောက် Romantic ဖြစ်တဲ့ အလုပ်မျိုး
တစ်ခါမှ အပင်ပန်းခံပြီး မလုပ်ဖူးပါဘူး ..."

သူက ... အသံထွက်ပြီး ရယ်နေလေသည် ။ သူ ရယ်နေပုံမှာ တစ်မျိုး
လေးဖြစ်သည် ...။ သူသည် အနုပညာဖန်တီးရာတွင် ကျစ်လစ်လှပကာ
ဆန်းကြယ်သလောက် ရုပ်ရည်ကလည်း ချောမောခန့်ညားသော ယော

ကျားတစ်ယောက်ဖြစ်သည် ...။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ရွှေကိုင်းမျက်မှန်ဝိုင်း ကလေးတပ်ထားလျှင် ... ကျွန်မတောင် ငေးယူရလောက်အောင် ချော သည် ...။

"ရှင် ... ဘာဖြစ်လို့ ရယ်နေတာလဲဟင် ..."

ကျွန်မက တအံ့တဩမေးလိုက်လျှင် ...

"ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ..."

"ဟင့်အင်း ... ရှင် တစ်ခုခုဖြစ်လို့ ရယ်တာပါ ကျွန်မအဖြစ်က ရယ်စ ရာကောင်းနေလို့ လားဟင်"

"မဟုတ်ပါဘူး ... ခင်ဗျားကို ပဟေဠိလုပ်လိုက်တဲ့ လူကို ကျွန်တော် ရယ်ချင်လို့ ပါ ..."

"ကျွန်မ တစ်ခါမှ အခုလို ပန်းတွေအများကြီးပို့ပေးတာ မရဖူးဘူး ... "

သူက ပြုံးပြန်သည် ...။

"အခုရပြီဆိုတော့ ... ခင်ဗျားအတွက် တစ်ခုခုထူးခြားမှုရှိချင်ရှိနေမှာ ပေါ့ ... ဥပမာ ... ခင်ဗျားကို ကျိတ်ချစ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကများ ..."

"အဲဒါဆိုရင် သိပ်ဆိုးတာပေါ့ရှင် ... ကျွန်မက လက်ထပ်တော့မယ့်ဥစ္စာ ... ကျွန်မ ပြန်လိုက်ဦးမယ် ... ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ... ကျွန်မ သိပ်ကြိုက် တဲ့ ပန်းတွေ ပို့ပေးတဲ့ လူကိုတော့ ကျွန်မ သိချင်သေးတယ် ..."

ကျွန်မသည် ... နှင်းဆီအိုးကြီးပွေ့ပိုက်ပြီး အိမ်ပြန်လာခဲ့သည် ...။ ဒီ ကိစ္စသည် သူများ အတွက်တော့ သမားရိုးကျဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပေမယ့် ကျွန်မအတွက်တော့ အထူးအဆန်းဖြစ်သည် ...။ ကျွန်မဘဝတွင် ... ဤမျှ

နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အရေးစိုက်မှုမျိုးကို တစ်ခါမှ မခံခဲ့ဘူးပါ ...။

အိမ်ပြန်ရောက်တာနှင့် ကျွန်မသည် ... ပထမဆုံး ရန်ကုန်ကို ဖုန်း
ခေါ်ကြည့်သည် ...။ ကိုရန်နိုင်ကို ဖုန်းခေါ်မိသည် မှာ ဒါ ပထမဆုံးအကြိ
မ် ဖြစ်၏ ...။

"ကိုရန်နိုင်လား ..."

"ဟုတ်တယ် ... ခင်မင်းခလား ... အရေးကြီးလို့ လား ... ဘာလိုလို့
လဲ ... ဒီမှာ ကိုယ်အလုပ်တွေရှုပ်နေလို့ ... ပြောလေ ..."

ရှင် အလုပ်ပိပြီးတော့ မသေသေးဘူးလား ... ဟု ကျွန်မစိတ်ထဲက
လှမ်းအော်လိုက်မိသည် ...။ အမြဲအလုပ်နှင့် နှပန်းလုံးနေသော
ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို အင်မတန် ဂရုစိုက်ခံ ... အယုယခံ ... အချစ်
ခံချင်သော မိန်းမတစ်ယောက်က ... ဘယ်လိုသည်းခံစိတ်ရှည်မှုမျိုးနှင့်
ပေါင်းသင်းရမှာ ပါလိမ့် ... သူနှင့်ကျွန်မ တစ်စက်ကလေးမှ အသွင်မတူ
ချေ ...။

"ကျွန်မ တစ်ခုမေးချင်လို့ ပါ ..."

"မေးလေ ..."

"ရှင် ... ကျွန်မဆီ ပန်းတွေပို့ပေးသလားလို့ "

"ပန်းတွေ ... ဘာပန်းတွေလဲ ... ဘယ်တုန်းက ပို့ပေးလို့ လဲ ..."

"ဆောရီး ... ရှင် အလုပ် သိပ်များ နေတာ ... ကျွန်မ နှောင့်ယှက်မိရ
င် စိတ်မကောင်းပါဘူး ..."

ကျွန်မ ဖုန်းကို အမြန်ပြန်ချလိုက်သည် ...။ ဒုတိယမြောက်ဖုန်းခေါ်
သူမှာ ... အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း စပါယ်ဖြစ်သည် ...။

"စပါယ် ... နင် ငါ့ဆီ ပန်းတွေပို့မိသေးလား"

"ဘာပန်းတွေလဲ ..."

"နှင်းဆီပန်းတွေ ထည့်ထားတဲ့ ပန်းအိုးတစ်လုံး"

"ပေါက်ကရ ... ငါ အဲဒီလောက် စိတ်ကူးမကောင်းဘူး ... ကဗျာမဆန်ဘူး မိန်းမရေ ... ပေးချင်မှ တော့ ငါ့ဘာသာ နင့်ကို ကိုယ်တိုင်လာပို့ပေးမှာ ပေါ့ ... နင့်လူကြီးပေးတာနေမှာ ပေါ့"

"ဟေ့အေး ... သူ မပို့ဘူး .. ငါမေးပြီးပြီ"

"ဒါဆို ဘယ်သူပို့တာလဲ ..."

"ငါမသိဘူး ... အဲဒါကို ငါ သိပ်သိချင်နေတာ ပန်းတွေက သိပ်လှတာပဲဟယ် ..."

"ငါ့အထင်ပြောရရင် နင့်ကို တိတ်တခိုးချစ်နေတဲ့ လူတစ်ယောက် ဒီမြို့မှာ ရှိနေပြီ ..."

"အင်း ... ငါ့ကို ကိုအဂ္ဂါ ... လဲ အဲဒီအတိုင်းပြောတယ် ..."

"ဟုတ်ပြီ ... သူရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား ... သူက Romantic သိပ်ဖြစ်တာပဲနော် ... ပြီးတော့ လုပ်နေတဲ့ အလုပ်က အနုပညာဆန်တဲ့ အလုပ် ..."

ကျွန်မရင်ထဲ လှိုက်ခနဲခုန်သွားသည် ...။ သူသည် မေးရိုးများ ခိုင်မာအားကောင်းပြီး ... မျက်လုံးများ နူးညံ့သိမ်မွေ့သော ... ကြင်နာမြတ်နိုးတတ်ပုံပေါက်သော ... ယောက်ျားပီသချောမောသော ... နှစ်လိုဖွယ် ပြုံးပြတတ်သော ... စကားပြောယဉ်ကျေးတည်ငြိမ်သော ချစ်စရာလူငယ်ကလေးဖြစ်သည် ...။

ကျွန်မ သူ့ကို လေ့လာမိသလောက် ... သူသည် ဘာအလုပ်မဆိုလုပ်ရင် ... လေးလေးနက်နက်ဖြင့် စေ့စပ် သေချာစွာ အသေးစိတ်ကျကျ အနှစ်ိတ်အောင်လုပ်တတ်သူဖြစ်သည် ...။ တစ်ခုခုကို အမြဲထိုးထွင်းကြံဆဖို့ တွေးတောနေသော အမူအရာမျိုးရှိသည် ...။ စကားပြောခါနီးရင် ... သေချာစဉ်းစားပြီးမှ ပြောတတ်သည် ...။ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံ သန့်ပြန့်သားနားကာ အမြဲ အထက်တန်းကျကျ သပ်ရပ်နေတတ်သည် ...။ ဘယ်တော့မှ ပစ္စလက်ခတ် မနေထိုင်တတ် ...။ သူ့မျက်နှာသည် ... ကျွန်မ မြင်လိုက်တိုင်း အစဉ်အမြဲ ကြည်လင်ဝင်းဖန့်နေတတ်သည် ...။ သူ့ကို ကျွန်မ သိပ်သဘောကျပါသည် ...။ သဘောအကျဆုံးမှာ ... သူနှင့်ကျွန်မသည် ... အစစအရာရာ အကြိုက်ချင်းတူညီနေတတ်ပြီး ... စကားပြောရတာ အဆင်ပြေစိတ်ချမ်းသာမှုရှိခြင်းပင်ဖြစ်သည် ...။

"ဟဲ့ ... ခင်မင်းခ ... ငါပြောတာကြားရဲ့ လား နင့်ကို ပန်းတွေ ပို့ပေးတဲ့ လူဟာ ... ကိုအဂ္ဂါရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားလို့ ..."

ကျွန်မ တစ်ကိုယ်လုံး နုံးခွေ ချည့်နဲ့ သွားတော့သည် ...။

"နင်က ဘာဖြစ်လို့ အဲဒီလိုထင်ရတာလဲ ..."

"နင်ရော မထင်ဘူးလား ..."

"မထင်ဘူး ... မထင်ရက်တာပါဟယ် ... နောက်လေးလအကြာမှာ ငါ ကိုရန်နိုင်နဲ့ လက်ထပ်မယ်ဆိုတာ သူ သိသားပဲ ... ငါတို့ နေဖို့ အိမ်ကို သူကိုယ်တိုင်ပဲ ပြင်ဆင်ပေးနေတာ ... သူက ဒီလောက် မိုက်မဲတဲ့ အလုပ်မျိုးကို လုပ်ပါ့မလား ..."

"ထားပါတော့လေ ... သူ မဟုတ်ရင် နောက် ဘယ်သူဖြစ်နိုင်သေးလဲ ... ဘယ်သူမှ မရှိတော့ဘူး ... အခု ပန်းတွေကို နင် ဘယ်မှာ ထားသလဲ"

"ငါ့အိပ်ရာခေါင်းရင်းက စားပွဲပေါ်မှာ ... သင်းသင်းလေးမွှေးနေတယ် ... ငါသိပ်ချစ်တာပဲ ... ငါ့ကို စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးနိုင်တဲ့ သူဆိုလို့ ဒီပန်းတွေ ပို့ပေးတဲ့ လူပဲ ရှိသေးတယ် ..."

"အေးပါ ... ငါပါ ဝိုင်းစုံစမ်းပေးပါဦးမယ် ... နင့်ကို လူတစ်ယောက်က အသေအလဲချစ်နေပြီဆိုပါတော့ ... နင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ ..."

"ငါ စိတ်မကောင်းဖြစ်ရုံကလွဲပြီး ... ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူးပေါ့ဟယ် ..."

ကျွန်မက ... ဖုန်းကိုချလိုက်သည် ...။ ပန်းတွေ ပို့ပေးတဲ့ သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ ... ကျွန်မ မသိနိုင်တော့ချေ ...။ လူဆိုတာသည် ... မသိရတဲ့ အရာဆိုရင် ပိုပြီးသိချင်တာ သဘာဝပဲ ဖြစ်၏ ...။ ထို့ကြောင့် ပန်းပို့ပေးတဲ့ သူကို ပိုသိချင်လေသည် ...။

သိခွင့်ရရင်လည်း ... ဘာမှ ထူးခြားပြောင်းလဲလာစရာမရှိနိုင်တာ သိရက်နဲ့ ကို ထိုလူကို သိချင်၏ ...။
